

ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ПРИФРОНТОВОГО МІСТА

Незважаючи на війну при оцінюванні результатів засвоєння навчального матеріалу студентами використовують дві категорії оцінювання – формувальне (англ. – *formative assessment*) та підсумкове (англ. – *summative assessment*). Коли ми говоримо про оцінювання, виникають асоціації особистих характеристик студентів. Це цілий комплекс таких як, наприклад: *progress, evaluation, measure, analysis, audit, plan, goal, result*.

Формувальне оцінювання – це оцінювання під час навчання і «для навчання» (англ. – «*assessment for learning*»). «Формувальне» (англ. – «*formative*») – тому що, на відміну від підсумкового, має на меті формування (або форматування) навчального процесу з урахуванням навчальних потреб кожного учня задля більш ефективного формування необхідних знань, умінь та ставлень. Формувальне оцінювання ніколи не закінчується, продовжується весь час роботи викладача зі студентом. Оцінювання – це не тільки бали. Це послідовна взаємодія між студентом та викладачем щодо навчальних досягнень студента на підставі всім зрозумілих цілей і критеріїв.

Формувальне оцінювання складається з певних елементів:

1. Формування цілей (*Setting objective*).
2. Моніторинг навчання (*Monitoring learning*).
3. Взаємне навчання (*Peer learning*).

Ключові риси формувального оцінювання:

1. Безперервність (*Continuous*).
2. Під час навчання (*While teaching*).
3. Мета: спостерігати за прогресом (*Aim: to observe progress*).
4. Мотивація студента (*Student's motivation*).
5. Зворотній зв'язок (*Feedback*).

Підсумкове оцінювання – це процес, за допомогою якого результати навчального процесу вивчаються після його завершення. Його головна мета – перевірити засвоєність матеріалу студентами під час навчання, тому він зосереджений на зборі інформації та розробленні надійних методів оцінювання. Підсумкове оцінювання – остаточний результат (*final product*). Це те оцінювання, де студент демонструє свої знання, вміння, рівень компетентності, який він досягнув під час певного періоду часу. Поточний контроль успішності студентів проводиться викладачами у формі сумативного оцінювання для визначення та фіксування рівня засвоєння змісту навчального матеріалу, наприклад *Unit test* або *semester test*.

Для підсумкового оцінювання в умовах дистанційного навчання використовуються усні, за допомогою програм *ZOOM*, *Skype* та ін. або

письмові діагностичні роботи – у формі тестів, практичної роботи тощо. Але в умовах нестабільного доступу студентів до освітнього процесу (учні можуть опинитися в зоні активних бойових дій, нестабільна робота Інтернету, стресовий стан) оцінювання краще здійснювати на підставі поточного контролю.

Отже цінність формувального оцінювання полягає в тому, що воно підвищує мотивацію, розвиває вміння вчитися та допомагає студентам досягати кращих результатів навчання, тоді як підсумкове оцінювання – це подія, яка відбувається в кінці навчального підрозділу.

*Старший викладач кафедри
іноземних мов О. М. Харламова*

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

АДАПТАЦІЯ ДО ЕКСТРЕННОГО ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Враховуючи дійсну кризову ситуацію, освітнім установам доводиться шукати альтернативні способи забезпечення сталості процесів викладання та навчання, одночасно зберігаючи своїх студентів і персонал у безпеці від надзвичайної ситуації, яка охопила всю країну. Багато хто скасував усі очні (face-to-face) заняття та перейшов на дистанційну освіту, вдаючись до синхронного чи асинхронного режимів онлайн-доповіді. У відповідній літературі цей раптовий перехід навчання до тимчасового альтернативного онлайн-режиму зазвичай називають «екстреним дистанційним навчанням» - «Emergency Remote Teaching» (ERT) [1]. В цих умовах онлайн-викладання / навчання стало нагальною необхідністю як панацея часу, а не варіантом, як це було раніше.

У цьому сенсі навчання іноземній мові на вищому рівні не стало винятком. Для багатьох програм навчання іноземним мовам, які були змушені проводити дистанційне навчання, онлайн навчання мові стало реальністю та новою нормою. Зокрема, на початку процесу ERT перед викладачами іноземної мови постало завдання реструктурувати свої курси, адаптувати свої навчальні матеріали, застосувати мотиваційні та захоплюючі методи навчання, щоб забезпечити ефективне вивчення мови та створити сприятливе середовище для навчання та викладання [2]. Нове правило створило більший виклик для мовних занять порівняно з лекціями та семінарами з інших дисциплін, де викладач курсу зазвичай передає інформацію через усну презентацію, а студенти пасивно слухають і роблять нотатки. У звичайних мовних класах, де спілкування та взаємодія з учнями та між ними є пріоритетом, викладачі іноземної мови вміло використовують фізичний простір, організовуючи роботу в парах або групах і реорганізуючи розсадку для досягнення змістовного обміну інформацією. Насправді під час ERT багато викладачів мови припустили, що відсутність регулярних наочних зустрічей, при яких можливо визначення проблем